

Vlaamse manifestanten,

Verontruste en kritische betogers,

op de allereerste plaats wil ik jullie allen danken dat jullie een vrije zondag hebben opgeofferd om, voor velen toch, de verre verplaatsing te maken naar dit mooie dorp in de zwaar belaagde Vlaams-Brabantse Rand. Zelfs op een nazomers weertje kunnen we vandaag ook al niet rekenen, blijkbaar zijn Damien Thiery en zijn companen erin geslaagd de weergoden een partijkaart te verlappen van het FDF. Dus, dank voor jullie steunende en hartverwarmende aanwezigheid.

Is het jullie niet opgevallen, de actualiteit van de jongste dagen indachtig, dat theater een niet onbelangrijke rol speelt in het Belgisch politieke gebeuren? In 1830 ontstond het koninkrijk België als gevolg van een uit de hand gelopen tweederangsopera. En in de nacht van dinsdag op woensdag 11. voerde formateur Elio Di Rupo een sterk staaltje comedia del arte op en liet, weliswaar in een tweederangsrolletje, de koning ook meespelen, zij het heel bescheiden als gedwongen passagier in een vlucht van Nice naar Brussel. Coup de théâtre: in een oogwenk, na een aanslepende politieke crisis van 458 dagen werd er zowaar een doorbraak geforceerd. Meer zelfs, voor het bijna 50 jaar oude probleem nr. 177 werd er zelfs een oplossing gevonden. Althans wordt het ons toch zo voorgezegd.

De woorden "historisch", "evenwichtig", "staatsmanschap" en het zeer intellectueel klinkende "pacte des braves" waren niet uit de lucht. Juicht Belgen, juicht! Daarentegen wie het ook maar dierf te wagen om hierbij kritische vragen en kanttekeningen te formuleren, jullie en ik dus, kregen zonder meer etiketten opgekleefd als "malcontenten", "de kliek van nooit genoeg", "de onverantwoorden" en nog meer van dat fraais.

Is het dan zo misplaatst om kritisch te zijn en om vraagtekens te durven plaatsen bij die zogenaamde "zuivere" splitsing van B-H-V? Of wat te denken van volgende uitspraken uit onverdachte Franstalige hoek: "Maar het compromis lijkt aanvaardbaar. Samen met de splitsing is er een bijzonder statuut gekomen voor de zes faciliteitengemeenten, die hun bijzondere band met Brussel behouden. De bewoners van de kantons Halle en Vilvoorde behouden hun juridiciare rechten en er is een stap vooruit gezet in de mogelijkheid om beroep aan te tekenen bij een eventuele weigering van de Vlaamse regering om een burgemeester te benoemen." Einde citaat van ULB-politoloog Pascal Delwit. Tweede uitspraak: "De Franstalige partijen komen er noch niet zo slecht uit: inderdaad, de inwoners van de zes faciliteitengemeenten behouden het recht om ter plaatse te stemmen voor Brusselse kandidaten. Uit geopolitiek oogpunt is dat belangrijk. Indien de Vlaamse partijen morgen hun eisen opdrijven en de splitsing van het land uitlokken, dan zouden die zes gemeenten praktisch de facto aangehecht worden bij Brussel, gezien het feit dat de electorale rechten van hun inwoners integraal bewaard zijn." Einde citaat van Francis Van de Woestijne, politiek commentator

van "La Libre Belgique" in zijn krant donderdag 11. Moet er nog zand zijn? Wat is jullie antwoord daarop, mevrouw Gennez, mijnheer Beke, mijnheer De Croo en mijnheer Van Besien? Denken jullie werkelijk dat jullie Franstalige collega's bij het uitdokteren van deze zogenaamde "zuivere" splitsing van B-H-V bovenvermeld scenario niet in het achterhoofd hadden? Zijn jullie er zo van overtuigd dat de Franstaligen op dat moment zomaar overstag gingen? Is het dan zo onterecht of misplaatst dat vanuit de hoek van de Vlaamse Beweging kritische opmerkingen worden gemaakt en men zich gaat afvragen hoe de Vlaamse onderhandelaars zich gaan positioneren wanneer de teksten worden uitgeschreven over de Brusselse Metropolitane Regio? Nu reeds maakt men ons wijs dat die BMR-plannen niet meer zijn dan een lege doos, een fopspeen om de Franstaligen tevreden te stellen, een doekje voor het francofone bloeden. En ondertussen gaat men vanuit de Vlaamse onderhandelende partijen vrolijk voorbij aan het historische feit dat men tijdens de periode van de onderhandelingen rond de eerste grote staatsvorming in 1970 langs Vlaamse zijde de beruchte gewestvorming eveneens omschreef als, inderdaad, een lege doos.

"Mon oeill!" zou Damien Thiery zeggen: de drieledige gewestvorming is voor Vlaanderen i. p. v. een lege doos ontaard in een doos van Pandora. En wanneer het BMR-scenario de voorbije dagen door mevr. Millequet werd omschreven als "désenclavement" vrij vertaald als: het uitbreken van Brussel uit de Vlaamse omsingeling, dan bestempel ik geheel het BMR-scenario als een volgende doos van Pandora voor Vlaanderen en Vlaams-Brabant in het bijzonder i. p. v. een lege doos! Zie ik spoken op klaarlichte dag? Wat dan te zeggen van de waarschuwende woorden eind augustus van oud-politicus Geert Lambert: "Oké, buiten de zes faciliteitengemeenten kan er dan inderdaad niet meer op Brusselse kandidaten gestemd worden en verkleint in theorie de Franstalige invloed in de Rand, maar de sleutel om dat te omzeielen zit al in de nota van Di Rupo: de oprichting van "een grootstedelijke gemeenschap". Het zou wel eens een paard van Troje kunnen zijn, het perfecte alibi om de Franstalige greep op Vlaams-Brabant nog te verstevigen. Einde citaat van Lambert in "Het laatste Nieuws". De uitholling van de Vlaamse voogdij in de zes, het op de lange baan schuiven van de splitsing van het gerechtelijk arrondissement, de herfinanciering van Brussel met € 600 miljoen extra, de plannen voor constitutieve autonomie voor Brussel, het definitief van de kaart vegen van Vlaamse Brusselaars in het federale parlement. Is dat het klein geld, zijn dat de details of de evenwichtige tegengeste voor de binnengehaalde zuivere splitsing van B-H-V?

Vlaamse betogers, indien wij vandaag niet kritisch blijven, indien wij vandaag geen vraagtekens durven plaatsen tegen de bezwerende en terechtwijzende Vlaamse onderhandelaars en tegen bepaalde perscoryfeeën in dan vrees ik dat die splitsing ons wel eens een bittere nasmaak zou kunnen bezorgen en dat wanneer het onderhandelingsstof volledig is gaan liggen en de teksten tot de laatste letter zijn uitgeschreven Vlaanderen wel eens met een fikse kater zou kunnen achterblijven. Laat ons daarbij niet vergeten dat de tweede en ruim even zware onderhandelingsronde nog moet beginnen: de nieuwe financieringswet, de

sociaal-economische maatregelen die het loodzware tekort in de federale begroting moeten dichten. Wie van jullie denkt dat Vlaanderen op het einde van die tweede onderhandelingsronde de zware rekening gepresenteerd krijgt zozegged omdat we ons toch wat inschikkelijk en tegemoetkomend mogen opstellen nu we de zuivere splitsing van B-H-V hebben gekregen, zal volgens mijn bescheiden mening niet ver van de waarheid af zitten.

Vlaamse betogers, laat ons wel wezen: voor die splitsing bedank ik. Dit is geen zuivere splitsing van B-H-V, dit is daarentegen wel een onzuivere uitbreiding van Brussel. Want ik vrees dat de francofone annexatiepolitiek erin zit tot op het bot! In een toespraak tot tal van Vlaamse besluitvormers op maandagavond 30 mei II. in het gemeenschapscentrum "De Lijsterbes" te Kraainem sprak de minzame dr. Jan Walraet, voorzitter van de conferentie van Nederlandstalige mandatarissen in de Zes, volgende woorden: "Wij (de zes Vlaams-Brabantse faciliteitengemeenten) zijn blij onbetwistbaar tot Vlaanderen te behoren. We zijn wel niet moeders mooiste maar horen toch zonder de minste twijfel tot de familie. En als er iets is dat men van deze avond moet onthouden is dat wel het feit dat het beschavingspeil van een moderne maatschappij afgemeten wordt aan de aandacht voor haar zwakste leden. Wij doen in ieder geval ons best en hopen dat Vlaanderen dit niet vergeet." Met deze oproep van dr. Walraet uit Wezembeek-Oppem amper 3 maanden na datum nog in mijn oren richt ik mij van deze plaats tot Vlaams toponderhandelaar Wouter Beke en ook tot Vlaams minister-president Kris Peeters: " Bij iedere verkiezing vragen jullie de kiezer om meer macht in Vlaanderen. Wanneer en hoe zullen jullie eindelijk eens die macht prioritair aanwenden voor Vlaanderen?"

Vlaamse betogers, tot slot nog deze bedenking en overweging. Op de opiniepagina's van De Standaard dit weekeinde omschrijft Geert Van Istendael, jullie allen wel bekend, het deelakkoord rond B-H-V als en ik citeer: "een wankel constructie door de onderhandelaars in elkaar geflanst, een scheef misbaksel, een morsig Belgisch kot." Einde citaat. Reeds 181 jaar wordt er gebricoleerd en geprutst in dat morsig Belgisch kot. Ook nu weer dreigt er na 458 dagen politieke impasse een morsige bricolage bijeengeflanst te worden. Is het dan zo onzinnig, zo wereldvreemd dat er niet enkel vanuit Vlaanderen maar ook over de taalgrens heen meer en meer de terechte vraag klinkt om weg te trekken uit dat morsig Belgisch kot om eerlijk de inboedel in twee te verdelen. Daarom, splits niet enkel B-H-V maar splits alles!

En vergeet niet, Vlaamse betogers: "Nie pleujen, nu niet, nooit niet!"

Guido Moons, algemeen voorzitter Vlaamse Volksbeweging (VVB)
Linkebeek, 18 september 2011